

YRMEÄ YKSISARVINEN

Aarrejahti

PIP BIRD

**KUVITTANUT DAVID O'CONNELL
SUOMENTANUT SUSANNA SJÖMAN**

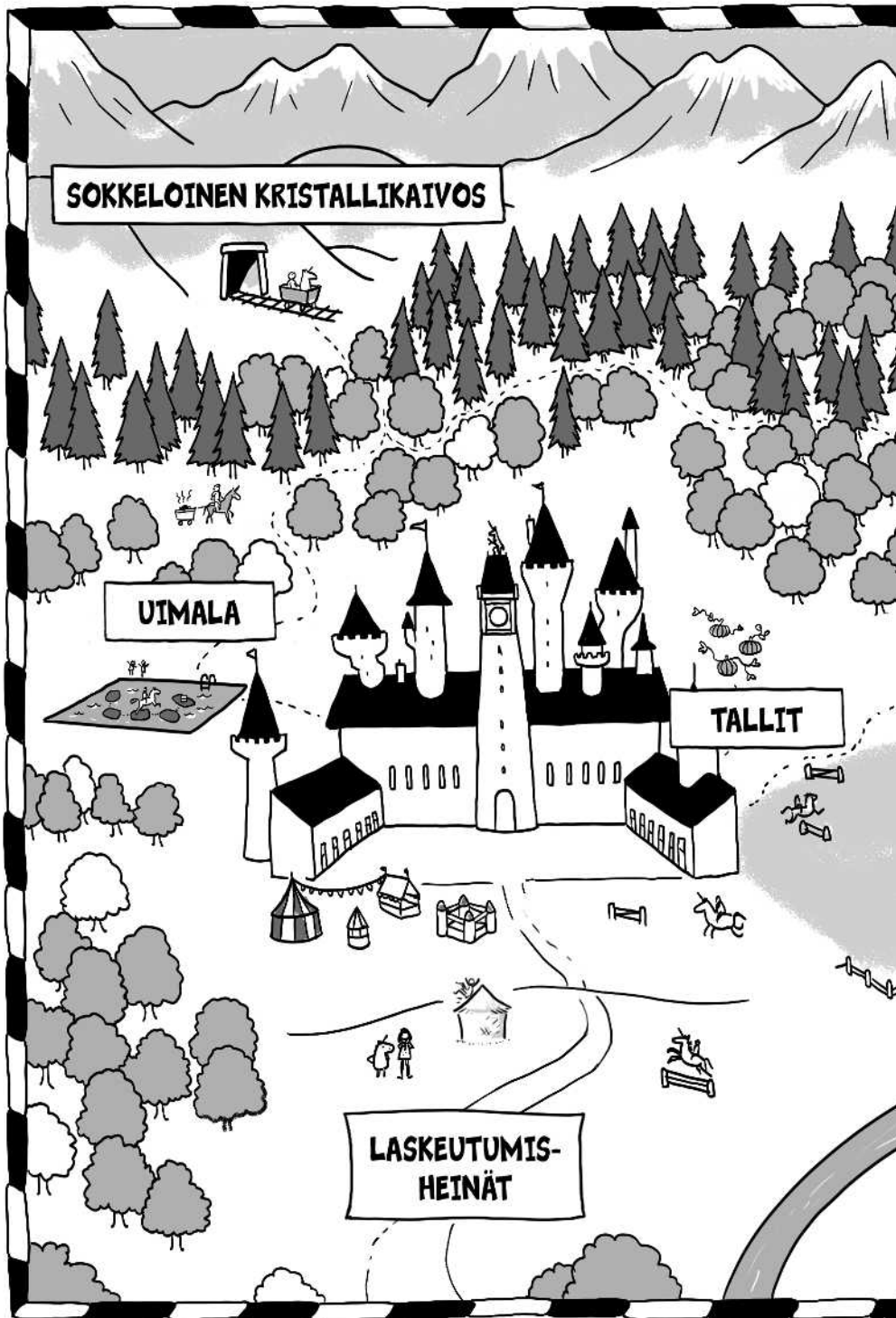
Helsingissä Kustannusosakeyhtiö Otava

SOKKELOINEN KRISTALLIKAIIVOS

UIMALA

TALLIT

LASKEUTUMIS-
HEINÄT

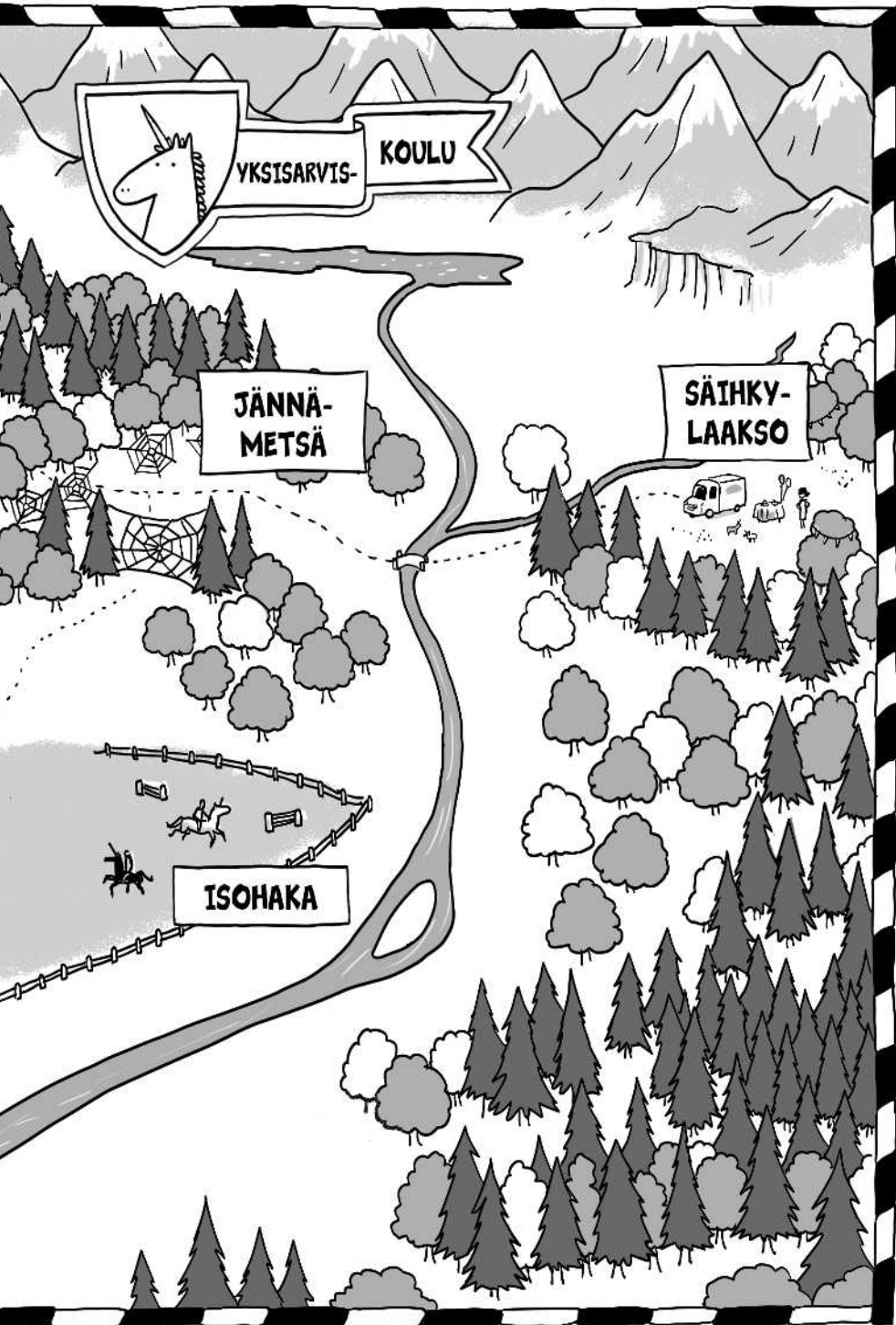
YKSISARVIS-

KOULU

JÄNNÄ-
METSÄ

SÄHKY-
LAAKSO

ISOHAKA

Sisällys

Ensimmäinen luku: Aarreporkkanoita etsimässä	9
Toinen luku: Taikamunan arvoitus	24
Kolmas luku: Pökäleenpoimintaa ja pulahtelua	43
Neljäs luku: Minihuopia ja salaperäisiä viestejä	65
Viides luku: Kristallikaivoksen uumenissa	82
Kuudes luku: Smaragdien etsintää	99
Seitsemäs luku: Jännämetsässä	111
Kahdeksas luku: Aarre!	126

ENSIMMÄINEN LUKU

Aarreporkkanoita etsimässä

”Ovatko kaikki yksisarviset valmiina?” neiti Sähkösarvi kysyi uneliaasti.

Yksisarviset hirnahtelivat ja kuopivat maata kavioillaan.

”Ovatko oppilaat valmiina?” opettaja sanoi haukotusta pidätellen.

”OLLAAN!” Mira huudahti muiden punaluokkalaisten kanssa.

Mira ja hänen luokkatoverinsa olivat nousseet superaikaisin ja saapuneet Yksisarviskoulun kurpitsapellolle. Oli vuoden pisin päivä, ja he olivat

★ Yrmeä yksisarvinen ★

matkalla seuraamaan auringonnousua. Kaikki olivat innoissaan. Tai ainakin kaikki muut paitsi Miran yksisarvinen Teppo, joka kuorsasi yhä umpiuudessa. Miran oli ollut pakko raahata sitä kavioista kiskoan parhaat ystävänsä Raheem ja Darla ja heidän yksisarvisensa apunaan. Teppo oli uskomattoman painava niin pieneksi yksisarviseksi.

”Kuulehan Teppo”, Mira kuiskutteli innostuneena. ”Aika heräillä, aurinko nousee pian!”

Teppo venytteli unissaan ja päästi mahtavan nukkupierun, joka kaikui kurpitsapellolla kuin ukkosen jylinä. Jotkut yksisarviset hirnuivat pelästyneinä karkottaen puussa istuvan lintuparven.

Mira kohautti olkapäitään. Ainakin Tepon peppu oli jo hereillä, vaikka loput yksisarvisesta vetelikin vielä sikeitä.

Teppo ei ollut samanlainen kuin muut yksisarviset. Se ei ollut siro ja kimalteleva ja tottelevainen, eikä se millään halunnut nousta ylös auringonnousun aikaan. Teppo oli äkäinen ja ahne eikä juuri koskaan tehnyt niin kuin pyydettiin – paitsi siinä tapauksessa,

jos sen toivottiin syövän seitsemäntoista donitsia yhdellä ahmaisulla tai pullauttavan oman päänsä kokoisen pökäleeseen. Teppo oli kuitenkin Miran oma paras yksisarvisystävä (PYY) eikä Miran mielestä maailmassa ollut mitään yhtä hauskaa kuin sen kanssa seikkaileminen.

”Aurinko nousee!” Taina hihkaisi.

Mira huomasi horisontissa pilvienraosta pilkottavan valonsäteen. Lapset asettivat aurinkolasit nenälleen ja välttivät huolellisesti katsomasta suoraan kohti aurinkoa. Sitten he seurasivat ihastellen, kuinka keltainen pallo alkoi kiivetä Kristallivuorten rinnettä. Taivas muuttui ensin liilan- ja vaaleanpunaisenkirjavaksi ja vaihtui sitten oranssisävyiseksi auringon sädehtiessä vuoren yllä levittäen ympärilleen lisää kimmeltäviä säteitä.